

Publicerad 2011-10-31 18:40 av Hedberg

en kort dikt om livets illusioner och smärtan man får bära under dess tid.

En drunknad själ

Bortom flygande tankar bortom motoriska reflexer

Ser jag på dig som du ser på mig?

Ut genom fönstret blåser viktiga ting, är de lika hopplösa över saken som jag?

Varför fortsätter löven att falla när tiden har stannat?

Svaren tycks vara klara, men ögon är gömda.

Färden skulle ju vara rolig, vad hände på vägen?

varför blev allt svårt och hemskt?

Lögnerna såldes till oss och nu kan min fasansfulla leda i hjärtat de inte längre dämna.

inte ilska, inte avundsjuka, inte heller hat.

Det är endast min drunknade själs bekännelse

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hedberg med Poeter.se id #35528 innehar upphovsrätten